

Церква, зведена цим світом

 Ісуса Христа, Його Сина, і дав нам все безкоштовно у Христі. Ми вдячні Тобі, Господи, за ці привілегиї, що даровані нам цією найвищою Жертвою, яку Ісус приніс за нас на Голгофі, що примирила нас, повернувши до спілкування та до ласкавих стосунків з Тобою, щоб нам мати цю розраду, від усвідомлення, що написано: “Якщо ви перебуватимете в Мені, і Мої Слова — в вас, можете прохати чого побажаєте — і станеться вам”. Отож, ми дуже вдячні за це і молимо, щоб Ти дав нам віру вірити в це всім, що є в нас.

² Тепер дай нам відкласти, Господи, усі тягарі цього дня, усі турботи цього життя, починаючи від придверника до пастора, щоб у нашому розумі не було зараз нічого, окрім того, щоб чекати, побожно прислухатися, що Дух Святий промовить до нас, щоб нам досягти чогось доброго, пізнати більше від Тебе, через наше зібрання. Бо, Господи, справді, ось чому ми прийшли цього спекотного дня. Промовляй до нас через Твоє живе Слово, і дай живому Слову жити в нас та перебувати в нас, щоб нам приймати вигляд та уподібнюватися не цьому світу, але змінюватися відновленням нашого духа, у подобу Сина Божого. О-о, наше серця тремтять від цієї думки, і радість затоплює наші душі — знати, що ми можемо бути названі синами та доньками Бога. Ми стоїмо на самій межі Його другого Приходу, і всі народи та царства трусяться під нашими ногами, всі речі цього світу тануть на очах, але знаємо, що одного дня Він прийде і візьме нас до Царства, де ніколи не буде кінця, тобто, воно ніколи не захитається. І подумати тільки, що ми зараз є підданими того Царства! О Боже, вчини обрізання нашому серцю і вухам сьогодні, Святим Духом, через омиття водою Слова. Бо ми прохаємо це в Його Ім'я та заради Його слави. Амінь.

³ Я бажаю торкнутися цього ранку цієї теми. Бо, я збирався говорити про дещо інше, якби мало бути служіння зцілення, але ми оголосили, що молитовні картки будуть роздаватися о восьмій, до восьмої тридцяти чи до дев'ятої години. І я просто. . . Біллі декілька хвилин тому заходив додому, і він сказав, що тут майже нікого не було, тому він не роздавав молитовні картки. Тож ми. . . я подумав про те, щоб взяти цю тему, для виправлення церкви. І я хочу говорити на тему: *Церква, зведена цим світом*. Я хочу зараз прочитати дещо з книги Суддів, з 16-го розділу, починаючи з 10-го вірша.

І сказала Деліла Самсонові: Оце ти глумився з мене та говориш мені неправду. Розкажи ж мені тепер, в чому тебе можна зв'язати?

А він їй сказав: Якщо ти зв'яжеш мене новими суканими шнурками, що не були ще в роботі, то я ослабну й стану як кожен з людей.

І взяла Деліла нові шнури та й зв'язала його ними, і сказала до нього: Філістимляни на тебе, Самсоне. А засідка сиділа в іншій кімнаті. І він зірвав їх зі своїх плечей, немов нитки.

І сказала Деліла Самсонові: Досі ти глумився з мене та говорив мені неправду. Розкажи ж мені, як тебе можна зв'язати? А він їй сказав: Якщо утчеш. . .сім кучерів моєї голови з основою.

І вона прибила їх ткацькими клинками, та й сказала до нього: Філістимляни на тебе, Самсоне. І схопився він зі сну свого та й вирвав ткацькі клинки тканини та основу.

І сказала вона до нього: Як же ти кажеш: кохаю тебе, а в серці своєму не зі мною? Оце вже втретє ти поглумився з мене, і. . .сказав мені, в чому твоя велика сила; і не сказав мені, в чому твоя велика сила.

І сталося, коли вона надокучала йому своїми словами щодня та напирала на нього, то знептереливилася душа його на смерть.

І розповів він їй усе серце своє та й сказав їй: Бритва не торкалася моєї голови, бо я Божий назорей від утроби своєї матері. Якщо мене оголити, то відступить від мене сила моя, і я ослабну й стану, як інша людина.

І побачила Деліла, що він розповів їй усе своє серце, і послала й покликала. . .філістимських володарів, говорячи: Прийдіть і цим разом, бо він відкрив мені все своє серце. І прийшли до неї філістимські володарі та відшукали гроші, тобто, принесли гроші в її руки.

А вона приспала його в себе на колінах і покликала чоловіка і він наказав оголити йому сім кучерів голови його; і. . .став він слабнути, і відступила від нього сила його.

І сказала вона: Філістимляни на тебе, Самсоне. І збудився він зі сну свого та й сказав: Вийду я, як і раніше, і стрясуся. А не знав він, що Господь відступився від нього.

⁴ Тепер я бажаю прочитати уривок для цієї теми, що знаходиться у книзі Об'явлень, в 2-му розділі, починаючи з 21-го та по 23-й вірш.

І дав Я їй був часу, щоб вона покалася в своїй розпусті, та вона не покалася.

Ось Я кину її на ложе, та тих, що чинять розпусту з нею, у велику біду, коли тільки не покаються вони у своїх вчинках.

А дітей її поб'ю Я смертю; і пізнають усі церкви, що Я є Той, Хто вивіряє нирки й серця, і кожному з вас Я віддам по ділам вашим.

Нехай Господь додасть Своїх благословінь до читання Його Слова.

⁵ Самсон, багато в чому подібний до церкви, почав добре. Він вирушив у вірному напрямку. Він почав, і його було названо відважним лицарем. Він вирушив, служачи Господу, додержуючись Його Слів та виконучи Його Заповіді. І це було в чомусь подібне до церкви. Вона почала з, як ми сказали б, як кажуть у цьому світі — пішла з правильної ноги. Вирушила, щоб дотримуватися Заповідей Господніх. І доки Самсон йшов за Господом — Господь застосовував Самсона.

⁶ Тому що Бог може берегти будь-кого та застосовувати будь-кого, хто йтимає за Ним, бо це Божа справа. Та коли ми звертаємо вбік, відходимо від Божих справ, тоді Бог не може нас більше застосовувати. Коли ми неухильно ходитимемо Заповідями Божими, коли ми не відступатимемо від сторінок Біблії та вклонятимемося за написаним Словом, вклонятимемося Йому в Дусі та в Правді Слова, тоді Бог може використовувати будь-яку окрему особу. Та коли вони наміряються звернути за чимось іншим, тоді Бог не може більше застосовувати ту людину.

⁷ Отож, Самсон уявляє дуже яскравий образ сьогоденної церкви. Коли церква вирушила, Бог міг використовувати церкву, бо церква ревно ходила Заповідями Господніми, дотримувалася всіх Його уставів та Його прав та виконувала всі Його Заповіді. І Бог був з церквою. Але здається, що серед церкви з'явилася якась слабкість.

⁸ Пам'ятайте, ми не на прогулянці, але ми на полі битви. Багато хто з людей думає, що коли вони стали християнами, що це і все, що їм потрібно було зробити, що все навкі вирішено, вони тепер християни, і все піде як по маслу. Ніколи не беріть собі такого в голову. Бо я став християнином, щоб битися, битися доброю битвою віри. Я став християнином, щоб стояти на самій лінії фронту. Ми християнські вояки, і ми маємо бути натреновані та виховані та знати всі прийоми ворога, щоб знати, як зводити укріплення, знати, як воювати в бою. І ми можемо робити це тільки коли Святий Дух відкриє це нам. Ми не можемо взяти собі те, що якийсь інший народ каже нам, коли ми йдемо на війну, щось з їхніх уявлень. Але ми маємо дістати

свої власні уявлення, в який бік Святий Дух скерує нас та які уявлення Він дасть нам, бо Він є Головнокомандуючий війська християн.

⁹ Самсон чинив добре, він був визначною людиною, доки він не почав, не почав начебто як (ми назвали б це) швендяти де завгодно, поки він не зійшов зі своєї території. І церква рухалася добре, і все було гаразд, доки вони не почали сходити зі своєї території. Самсон почав фліртувати. І він фліртував не з ізраїльськими дівчатами, він почав фліртувати з филистимськими дівчатами.

¹⁰ І це в чомусь схоже на те, що вчинила церква. Вона не почала шукати любові зі своїми, вона подалася за невіруючими та почала фліртувати з невіруючими. Ось де ми зробили нашу велику та одну з найбільших помилок — це коли церква почала робити хибні вчинки. Вона почала, подібно Самсонові, водитися з недоброю компанією.

¹¹ Самсон, поки він був заодно з Господнім народом, з ним все було гаразд. Та коли він почав загравати з недоброю компанією, тоді він потрапив у біду.

¹² І отак воно є з церквою. Коли церква день за днем та у побожності йшла за тим, як вів її Святий Дух, Бог благословляв їх, і чуда, та ознаки, та сильні справи супроводжували церкву. Та коли вона почала водитися з недоброю компанією цього світу! Одне з найгіршого, що вона вчинила, і перше, що вона вчинила — вона почала організовуватися, ламала братерські стосунки між іншими віруючими, бо вони побачили, що інші народи були організовані. Але ця чудова Євангелія не призначена одному народу чи якійсь одній людській спільноті. Її призначення — “кожен, хто бажає — нехай приходить” — всім народам, племенам, язикам та людям. В Бога ніколи не було такого наміру, щоб ми проводили якісь кордони.

¹³ Та людям захотілося бути схожими, вони уподібнюються, тобто, копіюють, роблять за чимось прикладом, ходять, як ходить цей світ, говорять те, що говорять вони, домагаються успіху тим способом, яким вони досягли успіху. В нас ніколи не буде успіху, якщо чинитимемо щось так, як вчиняє це цей світ. Успіх в нас буде тільки тоді, коли ми дотримуватимемося Божих уставів та вчинятимемо усе за Його способом. В нас ніколи не буде успіху, коли наслідуватимемо цей світ. Якщо цигаркова компанія побачила свій найбільший успіх за допомогою телебачення, і виробники пива та віскі досягли великого успіху за підтримки телебачення, це не є знаком, що церква досягне успіху за допомогою телебачення. Успіх церкви полягає в проповідуванні Євангелії, в Силі Божій та в проявленні Духа. Ми не можемо так казати, що через те, що телебачення

зробило ось *такі-то* й *такі-то* речі для цигаркової компанії та—та для інших компаній! В нас нема жодного місця Писання, щоб намагатися якось уподібнюватися тим людям. А коли уподібнюватися, ми, можливо, притягнемо велику кількість людей, але це не є тим, що призначив нам робити Бог. Ми думаємо, що через те, що в нас все переливається різними кольорами, йдемо на великій висоті, великі організації, проводимо яскраві та гучні заходи, що це і є успіх. Ми помираємо з кожним днем, духовно кажучи! Якби нас цього ранку було десять мільйонів, і Святого Духа не було б з нами, нам цілком вистачило б і десяти, та щоб Святий Дух був із нами. Ми не можемо уподібнюватися цьому світу.

¹⁴ І одним з найпершого було те, що церква почала організовуватися. Першою організацією була католицька церква, а потім з'явилася лютеранська церква. Коли вони організувалися у католицьку церкву, щоб зробити її організацією, одного дня пролунав вигук: “Філістимляни на тебе, Самсоне”, — і Самсон розірвав шнури католицької церкви, і Мартин Лютер вийшов з організацією.

¹⁵ Потім церкву зв'язали ще одним шнуром, як вчинила Деліла. І вони почали...замість того, щоб ставити покликаного Богом мужа, мужа, що був покликаний Святим Духом, може, не знав абетки, але він знав Христа. Потім церква стала витонченою та взяла собі за взірєць політичних ораторів. І їхнім проповідникам повинні були мати “докторські ступені”, кожен повинен був стати доктором богослов'я. Церкву зв'язали іще одним шнуром. Коли люди почали їхати та навчатись, кожна семінарія намагається випустити ліпших вчених, щоб їхні церкви могли хвалитися: “Наш пастор — доктор богослов'я”. І що вони вчинили? Один намагається набути більше знань, аніж інший. Що ж, в Божих очах це не значить нічого.

¹⁶ І ні для кого з людей нема жодної потреби намагатися брати свої світські знання та намагатися цим догодити Богові. В очах Божих це гидота! Ти ніколи не догодиш Богові світськими амбіціями та знаннями, бо “це ворожнеча супроти Бога” — каже Писання. Так нічого не вийде.

¹⁷ І кожен намагався знати все. Вони достеменно знають, як поводитися та які слова говорити, і це стає просто політичною промовою замість могутнім чином виявленого Послання Святого Духа, що глибоко проникає в серце людини та викриває гріх. Вони натреновані для політичних лекцій, а нам це не потрібно. Павло сказав: “Слово прийшло до нас, не тільки... тобто, Євангелія, не тільки в Слові, але в Силі та проявленні Духа Святого”. Це принесло Євангелію — вияв сили Духа Святого! Але ж всі ці мужі звертають до семінарій, і вони набувають велику освіту, як їм триматися на людях, як їм представлятися, як їм одягатися та як їм поводитися,

вони ніколи не повинні послуговуватися неправильною граматикою. Тепер, як для політичної промови — з цим все гаразд, але ми не шукаємо звабливих слів людини. Павло сказав: “Євангелія, яку я проповідую, не прийшла отаким чином, але Вона прийшла через відродження від Духа Святого та Силу проявлення”. Не приходять через правильним чином побудовану промову, щоб ваша мудрість була, тобто, щоб вам покладатися на людську мудрість. Але це прийшло через проявлення Сили воскреслого Христа. Ось Євангелія — “Знати Його в Силі Його воскресіння”.

¹⁸ Кожен намагається вважати, що він трошки розумніший за іншого, кожна деномінація. Методисти кажуть: “В нас найрозумніші мужі”. Баптисти скажуть, і церква Христа, і так далі, вони всі — “Ми, ми найрозумніші. Ми, наші—наші люди, ми не дозволимо пересічній людині вийти і проповідувати Євангелію”. Але вони їх ретельно добирають. (О Боже, змилуйся!) Ретельно їх добирають — якщо голова в них забита їхньою певною наукою, тоді їх ставлять в церкві. Бог ніяким чином не може торкнутися його. Я хочу, щоб мені проповідував хто-небудь такий, якого ретельно добрав Дух Святий, кого підняв Бог, а не добрала людина чи деномінації.

¹⁹ Знати все! Вони кажуть: “О-о, ми знаємо все про Це”, — і деякі з них не знають навіть першої абетки Святого Духа. Вони відрікаються Його.

²⁰ Це нагадує мені про одну книжечку, яку я читав одного дня у Каліфорнії, приблизно років десять тому. Я знайшов її в якійсь книжковій лавці. Я забув, хто був автором. Така собі дешева книжечка, але в ній було дещо від здорового глузду, хоч і здавалося, що там все на присмішках та на каверзах. Але я там знайшов щось таке, що прозвучало для мене немов як від Бога. І одна з тих розповідей починається приблизно так. Одного ранку на великому пташиному дворі був один півник, який думав, що він дійшов всього знання, яке тільки можна набути. Тож він злетів на стійло та постукав своїм дзьобиком по стійлу чотири чи п’ять разів, задер свою голівку та прокукурікав так, що ви ніколи й не чули, щоб півень так кукурікав. А інші, він привернув їхню увагу, і він сказав: “Пані й панове цього пташиного двору, цього ранку я хотів би присвятити свій виступ одній визначній освітній програмі, яку ми щойно розробили”. Сказав: “Мені потрібно було багато знань в моєму дослідженні”, — натягуючи окуляри на дзьоба. І він сказав: “Я дійшов до висновку, що ми, кури, можемо покращити себе за допомогою більших знань. І тому, я можу показати вам, де, якщо ми ритимемося та копатимемося на певному подвір’ї чи в певній ямці, ми знайдемо певний вітамін, від якого ми будемо кукурікати краще і в нас буде краще, гарніше пір’ячко. І, о-о, я можу

розповісти вам, як ми можемо покращити себе багатьма різноманітними способами”.

21 І куріпочки-молодки з червонястими гребінцями, вони просто заковхтали та сказали: “Хіба він не милий?” І, певна річ, вони були від нього в захопленні. “О-о, він такий блискучий півень!” Нагадує мені про деяких з семінарських проповідників тут. “Така блискуча людина! Нам нема ніякої потреби вештатися з іншими курами, нам всім слід піти з ним”.

22 І ось, не встиг цей півень закінчити свою промову, як інший півник, в якого не було такого яскравого пір'ячка, вбігає з іншої частини пташиного двору та каже: “Хлопці, одну хвилинку! Я щойно чув по радіо останні новини. Ціна на курей піднялася на чотири центи за фунт, і завтра нас усіх пустять під ніж! Яка тоді користь від всього твого знання?”

23 Брате, все те знання, що ми здатні увібрати в себе, яка від нього користь? Ми шість футів пороху! Ми всі помираємо з кожним дюймою та з кожною хвилиною. Наше знання не значить нічого. Нам треба знати Його. Але ось як вони поведуться.

24 Як я зауважив був якось нещодавно про одну канарейку, і вона думала, що вона знала все, що—що потрібно знати, і вона знала так багато, що могла розповісти всім іншим канарейкам про людей. Тож вона злетіла на свою клітку і вона почала говорити про людей, як вона знає все про них. І, раптом, підійшов професор з Пурду та почав говорити до неї якимись високорозумними словами, і пташка закліпала оченятами та повернула голівку. Ось, в неї були очі, вона бачила професора. В неї були вуха, вона чула його. Але, звичайно ж, вона не розуміла, про що він каже. Чому? В неї мозок канарейки. В неї пташиний мозок. Це все, що в неї є. В неї не було людського мозку, тому вона не може думати подібно людині.

25 Отак і людина не може думати подібно Богу! Ти людина, і все світське знання не більше за мозок канарейки. Все, що ти чиниш, ти просто шкодиш цим сам собі. Ти повинен мати розум Христа.

26 Причина, чому люди йдуть та приєднуються до організацій та приймають рукоштовання як заміну новому народженню, вони намагаються обминути нове народження. Вони не хочуть нового народження. І вони—вони знають, що ми навчаємо цього по Біблії, тож вони хочуть це чимось замінити. І п'ятидесятники аж ніяк не кращі, намагаються чимось замінити! Вони хочуть шику. Це повинно бути таким витонченим — “Ми потиснемо руки та приєднаємося до церкви, і нас окроплять чи охристять” — чи щось таке. Вони

боятися нового народження. Мені часом здається, що Скинія Брангама починає побоюватися цього!

27 Отож, всі ми знаємо, що народження, мені все одно, де це відбувається, тобто, в яких умовах, це розгардіяш. Чи дитина народжується на купі соломи, чи на голій підлозі, чи у прикрашеній рожевим лікарняній палаті, це все одно розгардіяш. Народження теляти, народження кого завгодно — це розгардіяш.

28 І нове народження — це не менший розгардіяш! Але ж люди такі пихаті — “Ми підемо туди, де потиснуть руку. Ми підемо туди, де не кричать, і не волають, і не б'ються об вівтар, і не надривають голос”. Ти хочеш бути надто схожим на людину! Що нам потрібно — це народження, померти — це являє Життя!

29 Насіння, картоплина, насіння картоплі, візьми оту картоплину та посади її в землю. Доки в тебе буде нова картопля, ота стара картоплина мусить згнити. Пшениця не може витворити нове життя, доки не згниє.

30 І чоловік чи жінка ніколи не зможуть одержати нового народження, доки не згниють, не стануть мертвими і не вмруть біля вівтаря їхні розумові здібності та їхнє власне ‘я’, і кричатимуть, і буде отой розгардіяш, що твоя пиха зсиплеться додолу, і ти народишся наново від Духа Божого. Мені все одно, чи ти лементуватимеш, говоритимеш мовами, стрибатимеш вгору та вниз, битимешся немов курка, якій відрізали голову — в тобі народиться нове Життя! Але ми замінили це чимось, нам хочеться, щоб це виглядало шикарно, авжеж.

31 Яюсь на днях, у п'ятницю, ми з дружиною ходили до крамниці. Я не збираюся заводити ту ж пісню. Та коли ми йшли вулицею, я раз за разом відвертав свою голову то туди, то сюди, роздягнені жінки. Я обіцяв Богу, коли я був сліпим, якщо Він зцілить мої очі, я дивитимуся на те, що правильне. І в мене в моєму авто постійно висить невеличкий хрестик. Коли я бачу отаке-от, я дивлюся на хрест і кажу: “О Боже, Це є моє Укриття”, — дивлячися на хрест.

32 Я бачив тих жінок. Меда сказала: “Ми сьогодні не зустріли жодної жінки, що була б у спідниці”. І вона сказала: “Білле, поглянь на оту он жінку, обтягнуту вузькими смужечками матерії, — й промовила, — ти хочеш мені сказати, що та жінка не розуміє, що це недобре?” Сказала: “Якщо вона не розуміє, що це недобре, тоді в неї щось негаразд з головою”.

33 Я сказав: “Одну хвилинку, люба. Вона американка, вона живе, як живуть американці”. Я сказав: “Я зовсім недавно був у Фінляндії, серденько”.

34 І я запитався там в одного чоловіка, що влаштував мене там, доктора Маннінена. І ми ходили до оздоровчої лазні, це називається “сауна”, і тебе заводять туди та ллють гарячу воду на, тобто, воду на розпечене каміння, і ти добре потієш. А потім тобі кажуть стрибати в крижану воду, і потім знов. А потім ідеш до кімнати, а там медсестри, жінки, які розтирають чоловіків (а ті зовсім роздягнені), відправляють назад у басейн. Я не пішов туди. Я сказав: “Докторе Маннінен, це неправильно”.

35 Він сказав: “Що ж, гаразд, служителю Брангаме, це неправильно. Тоді як щодо ваших американських лікарів, що роздягають жінку догола та кладуть її на стіл, обстежують кожну її статевий—статевий орган? Як щодо ваших медсестер у лікарнях?”

36 Я сказав: “Вибачте мені, брате Маннінен, Маннінен, ви праві”.

37 Що це таке? Традиції. Коли я був у Парижі, я ніяк не міг в це повірити, що була одна убіральня і для чоловіків, і для жінок. Я не міг цього зрозуміти, що туалети, які стояли на вулиці, були і для жінок, і для чоловіків. Я не міг повірити, що коли жінки йдуть на пляж купатися, хлопець та його дівчина, в них нема ніяких роздягалень, вони просто знімають з себе весь свій одяг до останнього, потім відвертаються та натягують на себе невеличкий клаптик матерії та йдуть купатися, але це так. Вони не звертають на це уваги. У Франції так прийнято.

38 В Африці, чоловіки та жінки, молоді й старі, взагалі без одягу, ходять по преріям. Навіть і не знають, що таке туалет чи що там, ніколи й не ховаються один від одного. Але вони не знають іншого. Вони не знають іншого. Але це звичай народів.

39 Але я сказав: “Люба моя, ми інші, ми від іншого Народу. Ми тут пілігрими та чужинці, ось чому все це виглядає настільки неправильно. Тому що Біблія сказала: “Ті, що визнавали таке, стверджували, вони виявляли, що вони пілігрими та чужинці, вони шукають майбутнього міста””.

40 Чоловік чи жінка в Італії, у Франції, в Африці, в будь-якій іншій країні, що народиться від Духа Святого, так не поводитися. Вони не стануть носити такого одягу. Вони не стануть так поводитися, бо вони від іншої Країни, Правителем та Будівничим Якої є Бог. Ми з Неба. Той дух, що в тобі, є рушійною силою твого життя. Якщо ти американець, ти житимеш, як живуть американці. Якщо ти француз, ти житимеш, як живуть французи, та критикуватимеш іншого. Та якщо ти від Бога — ти житимеш так, як живуть на Небі, тому що твій Дух приходить з Висоти, і Він контролює тебе.

⁴¹ Ось одна дрібничка, яку можна розглянути. В Писанні, ті, хто шукали цього нового Міста, поводитися інакше. Вони визнавали, що вони пілігрими та чужинці. Але з боку Каїна вони виглядали втікачами та запроданцями. Але християни були пілігримами та чужинцями. У втікача нема дому, запроданець — це лиха людина. Але пілігрим — це щось справжнє, зі справжнього краю в іншій Країні, намагається знайти дорогу Додому, визнаючи своїм життям, що в нього є дещо таке, що він з іншої Країни. В цьому сенс.

⁴² Але все ж таки оті люди, що поводяться отак, оті люди, що носять оте все, дозвольте мені вам сказати. У Південній Африці, коли я побачив тридцять тисяч запеклих язичників, нагих, диких тубільців. Шістнадцяти-вісімнадцяти-двадцятирічні дівчата, хлопці, зовсім голі, стояли там з грязюкою на обличчях, та розмальовані, проколоті кістками носи, та дерев'яні колодки звисають з ушей, та схрещені людські кості чи іще чийсь кості в їхньому волоссі, обвішані зубами тварин, нагі як з'явилися були на цей світ, і не знали цього. Та коли вони прийняли Христа, та впали на своє обличчя, та прийняли Духа Святого, вони піднялися та склали руки на грудях, щоб прикрити сором, коли вони відходили звідти, та пішли знайти одіж, щоб вдягтися. Чому? Вони стали пілігримами та чужинцями для цього світу. Аллїлуя! Вони були далекі від Нього. Так, панове.

⁴³ О-о, так, ці люди називають себе християнами. Вони належать до церков. Вони йдуть і кажуть: “Ми методисти. Ми баптисти. Ми п'ятидесятники. Ми адвентисти сьомого дня. Ми *оце, оте та інше*”. Це не має до того жодного відношення. Твій дух, життя, що в тобі, є рушійною силою та каже, хто ти є. Ісус сказав: “За їхнім плодом пізнаєте їх”.

⁴⁴ Церква стала як Ізраїль, спочатку. Вони побачили, що всі язичницькі народи мали царя. Бог був їхнім Царем. Та вони побачили, що язичницькі народи мали царя, тож їм захотілося зробити як у язичницьких народів, і вони купили собі царя. І коли вони зробили це, вони потрапили в біду. Потроху це почало приходити. Потроху цей світ почав прократатися до них. І, врешті-решт, закінчилося Ахавом. Один цар підходив трошки ближче до цього, трошки ближче до цього, і, врешті-решт, видушило з них життя. І туди вони й прийшли. І коли з'явився справжній Цар, вони не впізнали Його.

⁴⁵ Те саме вчинила церква. Вона перейняла. Отак-от. Вона перейняла політику, освіту. Вона перейняла організації, товариства, великі церкви, чванливих проповідників. І коли приходять справжній Цар, вони не впізнають Його, і вони розпинають самого Духа Святого, що є їхнім Царем. Вони не впізнають Його, але вони сміються над Ним та глузують

з Нього. Як євреї вчинили зі своїм Месією, так само чинить церква зі своїм Месією. Вони не впізнають це. В них нема духовної проникливості, бо голова в них настільки забита їхніми поглядами і тим, що вони бачать, великими будівлями, намагаються уподібнитися цьому світу. Нас ніколи не заклик—не закликають уподібнюватися цьому світові. Нас закликають упокорюватися.

⁴⁶ І, більшість є в одному — в Бозі. А сьогодні у євангелістів зцілення там на ниві, існує таке суперництво, суперники. Один каже: “Ну, благословен Бог, в мене ось стільки-то тисяч. В мене більше зібрання, аніж у тебе”. Яка в цьому різниця? Одна людина в нас чи мільйон, яка в цьому різниця? Чи вірні ми Богу? Чи вірні ми Його Слову? Чи вистоїмо ми під випробуванням Святого Духа? Хіба це не правда? Ось що головне.

⁴⁷ Але ми йдемо на компроміс в тому, що стосується Біблії. Багато хто з наших п'ятидесятників, в тому, що стосується фундаментальних Наук цієї Біблії, йдуть на компроміс. Є . . . Я не хочу зачіпати чийхось почуттів. Я у своїй власній церкві, і я—я відчуваю, що я—я можу робити те, що треба, у своїй церкві, бо я проповідую Євангелію. Але десятки тисяч п'ятидесятницьких проповідників знають, що в Біблії нема такого, як хрищення в ім'я “Отця, Сина, Духа Святого”. Я кидаю виклик архієпископу, кому завгодно, показати мені, де кого хоч раз христили в ім'я “Отця, Сина, Духа Святого”. Але вони йдуть на компроміс, бо організації вчинили так. Нема жодної людини, в Новому Заповіті та на протязі трьохсот років опісля, по історії, яку охристили б якимось інакше, аніж в Ім'я Ісуса Христа. Що це? Організація. Ось через що відбувається все це. Йдуть на компроміс!

⁴⁸ А сьогодні з вулиць зникли всі вуличні душіпастирі. З церкви зник бубон. З церкви забрали всю славу і запровадили семінарське проповідування, красномовне півняче проповідування, все відполіроване, як у товариствах, а їхні жінки у щільних, немов шкуринка, шортах та сукнях, а чоловіки палять цигарки, та грають в азартні ігри, та розповідають гидкі анекдоти. В очах Бога це безчестя! Я знаю, що це жорстко, але це час, щоб дехто сказав дещо. Йдуть на компроміс, поступаються, поводяться як цей світ!

⁴⁹ Мені все одно, чи доведеться мені стояти самому, з самим тільки Богом — я проповідуватиму Правду Божої Біблії та стоятиму за Неї. Якщо я й помру, я все одно стоятиму за Правду. Звісно. Я бажаю Правди. Я досягну відповідності не згідно церкви, але згідно Слова Божого я хочу досягти відповідності.

⁵⁰ Але Деліла, чи помітили ви? Вона зауважила, що у Самсона була певна сила. Та вона не знала, в чому полягала

та сила. Вона не могла визначити, де була та сила, але існувала якась могутня сила, якою володів Самсон, і вона хотіла дізнатися про неї. І, як Деліла, вона все домагалася, щоб Самсон захотів її краси. О-о, вона вдягалася дуже привабливо. І вона вишагувала перед ним і вона хихотіла, як деякі з оцих підлітків цього дня, і— так далі, і все хочуть бути схожими на когось, на якусь стриптизершу, намагаючися заохотити до себе Самсона.

51 Це те саме, що цей світ зробив із церквою. Де тепер ваша могутня Сила?

52 “Ну, якщо ми організуємо, це зламає цю Силу”. Це зробила католицька церква.

53 “Але філістимляни на тебе, Самсоне”. І вийшов Лютер.

54 Потім вони знову організувалися. “Якщо зв’яжеш мене іншими шнурами, це не пустить мене”. Так вони і зробили.

55 “Та філістимляни на тебе, Самсоне”. Що сталося? Уеслі вийшов та порвав шнури.

56 “Ось ти дурив мене всю дорогу. Хіба ти не знаєш, що я кохаю тебе, Самсоне? Гаразд, розкажи мені правду, що в твоєму серці”.

“Гаразд, зв’яжи мене ще одним шнуром”.

57 “Добре, зараз зробимо це”. Що це є? Це деномінаційний шнур.

58 “Нехай я буду вільним, щоб в мене не було ніякої деномінації. І тоді, я кажу тобі, ти упокориш мене”. І вийшли п’ятидесятники. Де ваша Сила?

“Філістимляни на тебе”. І він знову розірвав шнури.

59 Але що сталося тепер? Це дісталася до п’ятидесятників, їхні пастори визначні доктори богослов’я, якісь видатні люди. В них стільки ж шкіл та ритуалів, як і у методистів, чи баптистів, чи в будь-кого з інших. Підіть до церкви і не почувте жодного “амінь” — холодні як ті ескімоси на Північному полюсі. Холодні! Байдужі! “А тепер филистимляни на тебе, Самсоне”.

60 Филистимляни на тебе, Америко. Де ота єдність духа? Де єдність П’ятидесятниці? Асамблеї Бога, Об’єднані та церква Божа та *оці, оті та інші*; кожна з іншим -ізмом, оця з *отим*, а оця з *отим*. Ми настільки розколені, що приїдеш у місто проводити пробудження, якщо одна церква спонсорує його, всі інші навіть і не прийдуть. Комуністи на тебе, Америко.

61 Де наша Сила? Де наша слава? Що це? Через те, що ми пішли за людською мудрістю замість Сили Божої! Як же, вони зробили наших проповідників та все інше такими незрушними та пихатими, що вони організували нас так, що ми настільки пихаті та жорстокоші, що люди. . . Чи почувеш

ти ще хоч раз вигуки у церкві? Вже і не почуєш, як хтось плаче. Лавку плачу сховали до підвального приміщення. Слави в церкві більше нема. Все, що ми робимо — це просто сидимо собі незрушні як колоди. Ми несвобідні. Ми зв'язані. Диявол своїми демонами модернізму зв'язав церкву живого Бога. Це так. В церкві більше нема Сили. Більше нема свободи. Люди такі пихаті та незрушні! Як це так, Бог прийде у зібрання п'ятидесятників та виявить, що Він є Бог, та доведе свої ознаки Свого воскресіння, це їх навіть і не струсоне. Слава! Як це так, це безчестя! Я їжджу по всій країні, Бог діє, чинить чуда, а люди сидять, і — “Ну, я думаю, що це все гаразд. О-о, я знаю, що таке може бути”. Це не зрушить їх з місця! Чому? Вони зв'язані Делілою, цим світом. Вони в оковах.

⁶² А тепер вони навіть ввели їх у, зв'язали їх у конфедерацію. “Філістимляни на тебе, Самсоне”. Що ти будеш з цим робити?

⁶³ “О-о, в нас великі деномінації”. Звісно. “В нас членів більше, аніж будь-коли”. Але де ж Дух? Де Дух Святий?

⁶⁴ Це те, що вчинив диявол. Це через привабливість крадькома заповзло до церкви. Воно й далі вабить церкви — “Прийди до мене, я дам тобі отут величезний молитовний дім, якщо ти просто зробиш *оце*. Якщо ти позбудешся оцього свого фанатичного проповідника та поставиш чоловіка, доктора богослов'я, що в нього є трохи здорового глузду, ми збудуємо величезну прекрасну шикарну церкву, і ми будемо як і всі інші”. Сором тобі! Краще б це був чоловік, що не відрізняє розчинної кави від натуральної, та щоб був наповнений Духом Святим, що не йшов на компроміси, Силою Божою.

⁶⁵ Але це стало, о-о, настільки пихатим, що якого-небудь бідолашного святого прорве у зібранні, та заговорить мовами, чи трошки повигукує, чи вчинить щось, а всі інші закрутять головами, як гусаки, і дивитимуться. “Що це було? Як це так, що таке? Мабуть, серед насдесь затесався фанатик”. Ви знаєте, що це є правда! Якийсь бідолашний святий входить, такий щасливий, що піднімає руки, та плаче, та хвалить Господа, хто-небудь, хто заволає: “амінь”, — коли проповідується Євангелія, а всі інші повертаються і дивляться, що він сказав. Це п'ятидесятники. В чому справа? Ви змалювали це з методистів, з баптистів, ті змалювали з католиків, католики змалювали з пекла. І, все разом, все це змалювано з пекла! Правильно.

⁶⁶ Деліла принадила тебе до великих церков, гарних освічених служителів, стати кращим класом. “А ви знаєте, *Отакій-то*, що живе тут — він мільйонер, якби нам тільки зробити так, щоб він ходив до нашого зібрання! О-о,

подумати тільки!” Якщо він не народиться заново, тоді він не заслуговує на те, щоб бути там. Мені все одно, чи є в нього мільйон доларів. Якщо в нього сорок “Кадиллаків”, що б там в нього не було, він має народитися заново, підійти до нового народження, та відродитися від Духа Святого, та вийти звідти народженим заново, шморгаючи носом, (вибачте мені), плачучи, та волаючи, та поводячись, як і всі інші, і після цього жити таким життям, яке доведе, що в нього Він є. Амінь. Ось що потрібно.

67 “Самсоне, филистимляни на тебе”. Комуністи на тебе. Цей світ на тебе. Диявол на тебе.

68 Вони приходять і вони бачать, як Дух Божий чинить чуда та робить різні справи Його воскресіння, те, що обіцяв Ісус, вони кажуть: “Ви знаєте, я думаю, Брат Брангам володіє сильною телепатією. Мій пастор сказав, що це від диявола”.

69 Ти, бідолашний, лицемірний безбожник, увесь відполірований, ти, вовк в овечій шкірі! Ісус сказав: “Якби ви знали Мене — ви знали б Мій день”. Але у вас поназаводилося Саулів, що стараються зробити вас такими, як і весь інший світ.

70 Нам потрібні мужі Божі, які не йдуть на компроміс в тому, що стосується Слова, але проповідують Правду та стоять на хрищенні Святим Духом.

71 Але що вчинив цей світ? Він зголив всю твою Силу. Ви народилися назореями, п'ятидесятниками, але, певна річ, цей світ зголив вашу Силу. І тепер це настільки ж пихате, як і всі інші.

72 Що ми будемо робити? Що буде далі? Є одна славетна річ, про яку я можу згадати наприкінці цього уривку.

73 Це тоді, коли Самсон був зв'язаний! В нас не може бути пробудження. Послухайте нашого вірного брата, Біллі Грема — “Пробудження в наш день!” Послухайте, як Орал Робертс кричить: “Пробудження в наш день!” Послухайте всіх інших — “Пробудження в наш день!” Як у нас може бути пробудження, коли ми зв'язані? Ми зв'язали Святого Духа, своїми організаціями та традиціями, і в нас не може бути пробудження Духа Святого. Амінь. Я знаю, що від цього спекотно, як і від погоди, але це Правда. Як у нас може бути пробудження Духа Святого, коли ви такі зв'язані та пихаті! “Вигляд благочестя”, — Біблія сказала, що вони матимуть його. “Вигляд благочестя, та відрікатимуться його Сили”. Сили чого? Сили організації? Сили цього світу? Сили церкви? Сили Духа Святого! Це є таємне місце в церкві. Та коли церква приймає освічених проповідників, та великі будівлі, та зарплату, замість старомодного Духа Святого, краще б вони знову були у місії. Амінь. Правда. Як ви збираєтеся мати

пробудження Духа Святого, а люди гасять Його, та зв'язують Його, та бояться Його? Ось у чому проблема.

⁷⁴ “Філістимляни на тебе”. Та в нас є одна благословенна надія, в той час, коли Самсон був у темниці. . .

⁷⁵ Що найперш вони зробили, коли вони спіймали його? Вони зв'язали його, по-перше. Вони забрали в нього силу, коли виявили його таємницю. Вони виявили вашу таємницю. Цей світ виявив вашу таємницю. І тепер всі ви, жінки, стрижете свої коси, все йде, як у цьому світі. Ви, чоловіки, всі ходите й поводитеся як цей світ. Все гаразд, розповідаєте анекдоти та гидкі жарти, та вийдете та випалите пару цигарок, та проводите час з дружинами сусідів, та все інше подібне цьому, трошки випити за компанію, щоб не втратити свою роботу. Я б краще жив у злиднях та їв черствий хліб, та пив воду зі струмка, та залишався чистим та непорочним перед Богом, аніж іти на компроміс заради хоч якої роботи. Це так. Справді. Залишайтесь вірними Богу.

⁷⁶ “Самсоне, филистимляни на тебе”. Скинія Брангама, світська наука вповзас у ваше середовище. Через що це? Чи не викрили ви вашу таємницю? Чи не викрили ви вашу таємницю, яку Бог дав вам, коли тут качалися у тирсі декілька років тому? Чи не дозволили ви виповзти цьому разом з загальноприйнятим формальним поклонінням? Що з вами стало? Бог сходить та чинить чудо, та проходить крізь це зібрання та розповідає людям таємниці їхніх сердець та все інше, та уздоровлює хворих та страждених, та чинить чуда та ознаки, та проповідує Своє Слово як тільки можливо, Духом Святим; а люди кажуть: “Ну що ж, я думаю, що з цим все гаразд. Нам подобається послухати таке час від часу, якщо ми не дуже втомлені”. Це Скинія Брангама. Филистимляни на тебе.

⁷⁷ В той час як, бувало раніше під час проповідування Слова, святі зі слезами на очах, підводилися на ноги та ходили, схлипуючи, можливо, не говорячи ані слова, просто обходили, двічі або тричі, та сідали на місце, настільки наповнені Духом Святим! Слово годувало їх! “Не хлібом самим буде жити людина, але кожним Словом, що виходить з уст Божих”. Філістимляни на тебе, Скинія Брангама.

Філістимляни на вас, п'ятидесятники.

⁷⁸ Ясна річ, філістимляни захопили вас, всіх вас, хто залишився, вже давно, коли ви організувалися так намертво, ніщо не могло увійти, якщо ти не пресвітеріанин, не баптист, не методист, не католик чи щось таке. Ви не хотіли мати нічого спільного з іншими.

⁷⁹ То як, пробудження в наш день? Як воно може в нас бути, коли той, хто звичайно дає це пробудження, зв'язаний цим світом? Бог не прийде туди, де є цей світ, можете бути певні

в цьому. Ви зноситеся з цим світом, і тоді все—все. Коли ти дозволяєш вповзати цьому світові, починаєш поводитися як цей світ, тоді з тобою покінчено. Та коли ти відсічеш всі окови, що зв'язують із цим світом, та прийдеш до Бога, Бог застосовуватиме тебе, доки ти знову не підеш фліртувати.

⁸⁰ Ось та єдина надія, що є в мене цього ранку, щоб завершити моє Послання, а саме — “В той час, коли Самсон був зв'язаний, виросла нова кучма волосся”.

⁸¹ Бог надішле нам іншу Церкву якраз перед кінцем часу, що Сила Духа Святого зможе ввійти в неї, в проявленнях Духа, і Марка 16 зможе супроводжувати цю Церкву, Дії 2:4, Дії 2:38, все це буде іти поруч із цією Церквою. Чуда та ознаки, які супроводжували апостолів. Сильні ознаки Його воскресіння супроводжуватимуть них. В той час, коли ми в темниці, звичайно ж, у Бога десь підрастає урожай, на останню велику здобич. Нехай це будеш ти, мій друже-християнин, нехай це твоя сила почне рости. Я молю, щоб це Послання цього ранку, і там по країні, куди це піде, моя надія на те, щоб це Послання допомогло принести вітамін до твого організму, який знову поверне тобі ріст духовної Сили у твоєму житті.

Схилимо наші голови та помолимося.

⁸² О Господи Боже, Творець Небес і землі, Автор Вічного Життя і Той, Хто дає кожний добрий та духовний дар, візьми оці слова цього ранку та помісти їх у серце та зволож їх, Господи. Нехай люди молитимуться над оцим всім, побачать, що цей світ зачарував церкву і врешті-решт виявив її Силу, виявив її таємне місце, виявив, в чому полягає її секрет, та зголив це. Забрав людей, що колись вигукували перемогу, колись мали перемогу, та обголив їх, щоб у середу ввечері сидіти вдома, дивитися телепрограму. Забрав радість з їхніх сердець та дав їм більше любові до цього світу, аніж до Бога. Дав їм більше того, що від цього світу, світського, більше бажання світських розваг, аніж щоб проповідувалася Євангелія. Якщо нема великого оркестру, та кривляння, та галасу, та безглузлого поводження, то їм вже й не хочеться більше цієї старої Євангелії, від якої течуть сльози радості в душі, яка повертає Божественне зцілення, яка відновлює апостольські дари в церкві, яка приводить воскреслого Христа, Месію цього дня.

⁸³ Та як Ізраїль був зв'язаний їхніми царями, що вони не могли піти за справжнім Царем, і справжній Цар, коли Він прийшов, вони не впізнали Його. Отак воно й сьогодні. О Господи, Цар Слави з'явився у вигляді Духа Святого, і, Господи, вони не знають цього. Вони не розпізнають цього. Вони так організувалися, так намертво, що вони не

розуміють цього, бо це не в їхній організації. Господи, це робота диявола, що вчинив оце з людьми.

84 Нехай же Самсон Божий, нехай правдиві серцем, ті, хто прагнуть, та кличуть, та благають, та тримаються, нехай вони залишаються із цим, Господи, доки не виросте новий урожай, поки не об'явиться радість на Сіоні, і вийде група, що зможе розпізнати та зрозуміти, що зможе побачити Месію та скриту Силу, що скрита від цього світу, яку вони зараз не розуміють. Даруй це, Господи, щоб вони побачили це. Бо ми прохаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

[Порожнє місце на стрічці—Ред.]

. . . Силу нам зішли,
О Господь, силу нам зішли
Та Духом охристи.

Там у горниці молились
Однодушні всі були,
Дух Святий зійшов на них,
Як обіцяв був наш Господь.

О Господь, силу нам зішли,
О Господь, силу нам зішли,
О Господь, силу нам зішли
Та Духом охристи.

85 Як я люблю Його! Просто зішли Свою Силу! Вони були у горниці, однодушні всі були. Увесь цей світ вивітрився з них. Вони спустошилися, і Дух Святий прийшов.

86 Сьогодні кажуть: “Приходь, вступи до церкви, внеси своє ім'я до книги. Або схилися та скажи: ‘Я визнаю Христа як Сина Божого’, — підведися”. Диявол робить те саме. Атож. Диявол охрестився, коли Юда охрестився. Диявол пішов та проповідував Євангелію, коли Юда пішов та проповідував Євангелію. Але диявол не одержав Духа Святого. Ось воно. Ось де знаходиться скрита Сила, оте воскресіння, оте щоб знати точно, без жодної тіні сумніву. Амінь.

87 Він тут. Той самий Дух Святий, Той, що був на Месії, все ще перебуває на Його Церкві. Він ніколи не відходить. “Я буду з вами завжди, навіть в вас, до кінця світу. Я буду там. Справи, що Я їх чиню, ви чинитимете також. Більше за цих чинитимете, бо Я йду до Свого Отця”.

88 Але цей світ іде з цим на компроміс — “О-о, то все минулі часи!” Якраз те, що диявол хоче, щоб ти зробив. Вони хочуть, щоб ти виблискував. Бог хоче, щоб ти охрестився. Бог хоче, щоб ти. . . Ти скажеш: “О-о, я не вірю у все це безглуздя там”. Давай, іди й живи, іди й живи у своєму гріху, живи у своєму гріху. Та доки ти не згниєш, доки ти не згниєш для своїх власних уявлень, доки ти не згниєш для своїх власних мод та не відродишся та не народишся згори, і оте нове Життя буде цілком відрізнятися від того, що відійшло.

⁸⁹ Зерно падає жовте, сходить зелене. Падає важке, покрите, сходить гнучке та що колишеться на вітру. О-о, слава! Аллїлуя! Коли дме вітер, зерно не може не рухатися, пересуватися, але малий—малий листочок згинається та радіє, росте тоді, набирається сили. Листочка ніколи не буде, доки не згниє та не вмере оте зерно. Не тільки вмере, але згниє. Вже не повернеться до того, яким було, але життя вийшло з нього.

⁹⁰ Як я казав якийсь час тому, народження — це жахлива річ, бруд, нечистоти, найбрудніша брудота, але саме там знаходиться життя. Коли ти уважиш себе нечистим, уважиш свої методистські, баптистські та п'ятидесятницькі науки нечистими та вимреш там біля вівтаря, тоді приходять нове Життя. Святий Дух підносить тебе вище цього; ти бачиш Бога.

⁹¹ Ми побачимо Його одного славетного дня. Одного дня за обрієм смертного зору, ми побачимо Його. Ви вірите в це? Одного дня за обрієм смертного зору, там чекає на мене радісне завтра.

⁹² Минулого вечора я стояв тут на розі, і здалося, що я побачив Равві Лоусона. Коли він бував тут, і простягав свій ціпок та тягнув мене ним за шию, тягнув мене за шию своїм ціпком, сюди за катедру, і співав оту пісню: “Там чекає на мене . . .” [Порожнє місце на стрічці—Ред.] . . . ? . . .

⁹³ Щось сталося! Воно забрало геть цей світ. Я почав бачити все інакше. Я так сильно непокоївся через те, як поводяться оці американці, постійно, з року в рік, коли бачив жінок та чоловіків, як вони опускаються та поринають у гріх, що в мене мало не сталося нервового зриву, двічі або тричі, непокоївся цим. Вчора, я сказав Богові: “Я більше не непокоїтимуся. Твоє Слово сказало, що так буде. Але я стоятиму в проломі та підноситиму свій голос проти цього, всіма своїми силами”.

⁹⁴ Якось на днях, стояв там у Грін Мілл, у своїй печері, там далеко у непролазних хащах, цілий день молився. І десь о третій годині, сонце сідало, а я стояв там, спостерігав, вийшов з печери, стояв на великому камені. І я стояв там, обличчям на схід, хвалив Господа. І я бачив, як сонце сідало за дерева там на верхівці гори, в той час, як мій погляд ковзав через каньйон і далі, і все було вкрито листям, стояла глибока тиша. І я сказав: “Господи, одного дня Ти сховав Мойсея у розщелині скелі, і Ти пройшов коло нього, бо він був змучений. Але Ти пройшов коло нього, він сказав, що це ‘виглядало немовби як спина людини’”. Я сказав: “Сховай мене у розщелині, Господи”. Приблизно в цей момент, з цього боку від мене, легенький Вітерець прошелестів у кущах.

Він пройшов, прошелестів просто поруч зі мною, легенький Вітерець пройшов, пішов крізь ліс. Я стояв там.

Колись, мій Бог Один лиш знає Сам,
Колеса смертного життя завмруть,
І на горі Сіон я буду жити.

Колись за обрієм цього смертного зору,
Колись, лише сам Бог те знає, де й коли,

Що станеться? Це підійде до завершення, оберти цих колес.

Колеса смертного життя завмруть,
І на горі Сіон ми будемо жити там.

Зійди-но, колісниця,
Забрати Додому мене.
Зійди-но, колісниця,
Забрати Додому мене.

Якщо ти прийдеш туди раніше, ніж я,
Забрати Додому мене.
Скажи Братові Босворту та всім моїм
друзям,
Просто щоб зійшла забрати Додому мене;

Тож зійди-но... (Одного дня вона зійде та
підхопить мене)... коліс-...

(Кожне дерево займеться вогнем; Анголи
Божі, полум'яна колісниця)... забрати
Додому мене;

Зійди-но, колісниця,
Забрати Додому мене.

⁹⁵ В один з цих днів, в один з цих днів в скорботні хвилини годин моєї смерті, я чекатиму на Його прихід. Це так.

Дивлюся туди я за Йордан і бачу як
Забрати Додому мене; (як старий Ілля
дивився на той бік Йордану)
Анголи в одежах ясних прийшли,
Забрати Додому мене.

Зійди-но, зійди, колісниця,
Забрати Додому мене.
Зійди-но, колісниця,
Забрати Додому мене.

⁹⁶ Господь Ісус, благословенний Керманіч цієї колісниці, Стерничий стародавнього корабля Сіону, човна Життя, йде через це приміщення, промовляє, Його Присутність тут. Той самий Святий Дух, що підняв Його з могили, знаходиться тут.

⁹⁷ Оскільки вони не роздавали молитовних карток, чи є тут хто не з тутешніх, кого я не знаю, які тут, щоб за них помолилися? Підніміть свою руку, кого я не знаю. Підніміть

свою руку, я не знаю. Ви, ви он там. Я думаю, отой невисокий вусань отам ззаду, хтось підняв свою руку отам в цьому напрямку. Так, ви, ви піднімали руку? Гаразд. Отам ззаду, ви, добродію. Гаразд. Ви всі незнайомі зі мною? Той Господь Ісус, той самий Пастир цієї отари тут, чи вірите ви, що Його обіцянки є правдиві? Він помазує Свою церкву, і — “ті справи, що Я їх чиню, ви чинитимете також. Навіть більші за цих чинитимете, бо Я йду до Свого Отця. Більше за цих!” Ви вірите цьому?

⁹⁸ Це ви піднімали свою руку, що ви не знаєте мене? Чи вірите ви, що Бог може сказати мені, що у вашому серці, може проговорити до мене так само, як Він проговорив до жінки, що торкнулася Його одежі? Чи вірите ви, що Він є той Первосвященик, якого можна торкнутися почуттями наших слабкостей? Якщо Бог відкриє мені ваш стан, чи повірите ви, що я Його пророк, повірите, що Його Присутність знаходиться тут, і ось чому Він і дозволяє це? Ви молитесь за свою дружину. В неї поламали стегно, змістилося стегно. Це так. Якщо це так, підніміться. Гаразд, ідіть, знайдіть її здоровою. Амінь.

⁹⁹ Як щодо вас отам ззаду, невисокий вусань, що піднявся? Ви вірите всім своїм серцем? Чи вірите ви, що Бог міг би розповісти мені ваші проблеми? Ви вірите, що з вашим сином все буде гаразд? Вірите? У вас є син, в нього церебральний параліч. Це так. Ви не... Це з Кентуккі. Якщо це так, підніміть свою руку. Я не знаю вас, чи не так? Якби я знав... Підніміть свою руку ось *так*, ми не знаємо один одного. Це так. Вірте Богові. Ви вірите? Як ви вірите, знайдете свого сина саме таким, як ви вірите. Просто покладіть на своє серце.

¹⁰⁰ Хто отут піднімав руки, що я не—не... То були ви? Гаразд, містере, чи вірите ви, що я Божий пророк? [Чоловік каже: “Амінь”.—Ред.] Вірите, всім своїм серцем? Вам не потрібно підніматися, будьте просто отам. Гаразд, добродію, ось що у вас за проблема — у вас цукровий діабет. І це віддається на вашій нозі. Ви з Огайо. Вас звати містер Міллер. Повертайтеся додому та будьте в доброму здоров’ї. Гаразд, вірте всім своїм серцем. Гаразд.

Ви вірите...? Вірте в це. Якщо можете повірити!

¹⁰¹ Жінка сидить отут, це ви піднімали руку? Солідна жінка в окулярах, ви вірите всім серцем? Ви вірите... Ви вірите, що я Божий слуга? Вірите? Гаразд, якщо Бог зможе розповісти мені, в чому ваша проблема, чи повірите ви? Хвороба серця. Гаразд, підніміть свою руку, якщо це так. Гаразд.

¹⁰² Жінка отут поруч з вами, піднялася. Серце, але насправді це ваші очі. Я знаю її. Гаразд, якщо ти можете повірити!

103 Отам ззаду, отам ззаду одразу ж чоловік, в нього хвороба серця, теж, хвороба шкіри. Чи вірите ви, що Бог може уздоровити вас? Вірите, добродію?

104 Там десь ззаду сидить один чоловік, піднімав свої руки, що не . . . містер Шуберт. Гаразд, добродію. Гаразд, чи вірите ви? Це і за ваші очі теж, чи не так? Ви молитесь за свою матір, що сидить там, також. Якщо це так, підніміть свою руку. Ми незнайомі. Це так? Потисніть руку, потисніть руку один одному. Гаразд, це так. Якщо зможеш повірити — зможеш прийняти!

105 Воскреслий Ісус Христос знаходиться в цьому приміщенні. Він є Той Самий. Яке відношення Він має до тебе? Чи дозволив ти цьому світові підірвати всю твою силу? Слава! Я хочу нового народження! Я хочу нового Життя! Мені все одно, на якому літаку Він прилетить, якщо мені доведеться стати святеником-стрибуном, ким завгодно. Мені все одно, на якому літаку Воно прилетить, я хочу справжнього Духа Святого, подібного тому, що на мені зараз. Я хочу зберегти Його! Я б краще мав Його, аніж все те, що в цьому світі. Амінь! Чи вірите ви? Чи вірите ви, що Він тут?

106 Тоді покладіть свої руки один на одного. Скажіть мені, що Він міг би зробити іще, хоч щось. Нічого. Тепер майте віру. Вірте, що все скінчилося.

107 Господи Боже, Творець Небес і землі, Автор Вічного Життя і Той, Хто дає кожний добрий дар, Твій Дух тут так помазує, Господи, що, здається, цей будинок дихає, хитається взад і вперед. Чому люди не можуть зрозуміти цього, Господи? Невже вони—невже вони так багато наспілкувалися з цим світом і стали такими холодними, та формальними, та пихатими, що вони нездатні й впізнати Тебе більше? Господи Боже, нехай ця Сила торкнеться кожного, і кожен хворий отримає uzдоровлення, кожен грішник спасеться, і Богові буде слава. Через Ісуса Христа, Сина Божого, я прохаю про це. Амінь.

108 Чи вірите ви в це? Підніміть свої руки. Ви приймаєте своє зцілення? Благословить вас Бог. Тепер ідіть та знайдіть це саме таким, як ви вірили, це буде саме так. Я бачу, як видіння відкриваються над іншими. Це так. Сьогодні ввечері я маю повертатися.

109 Якщо ти зараз не віриш — ти вже ніколи не повіриш. Це так. Ісус вчинив це один раз, і вони сказали: “Ти . . . Ми знаємо, що коли Месія прийде, Він розповість нам це”. Вона сказала: “Я знаю, що Месія чинитиме це. Але Хто такий Ти?”

Він сказав: “Я — це Він”.

110 І тоді вона побігла до міста та сказала: “Ідіть, погляньте на Чоловіка, Який знав, ким я була та що я робила. Хіба це не Месія?”

¹¹¹ Він сказав: “Оце все відтвориться знову в останні дні. Церква проповідуватиме Правду, Вона стоятиме на Слові. Вона виконуватиме всі Божі Заповіді. Вона не зноситиметься з цим світом. І через те, що знаходиться там, Я діятиму та чинитиму ті самі речі”.

¹¹² Але Він сказав: “Вони будуть нахабні, бундючні, більше любитимуть розкоші, аніж Бога, непримирливі, осудливі, матимуть вигляд благочестя”, — дуже релігійні, ходитимуть до церков. “Матимуть вигляд благочестя, та відрікатимуться його Сили. Відвертайся від таких!”

¹¹³ Ви, люди, де б ви не знаходилися в церкві, кого Він викликав якраз зараз, видіння відійшло від мене. Якщо—якщо це було правда — те, що я сказав, і те, що я не знав цього про вас, підніміть свої руки, хто б то не був. По всій церкві, кожен—кожна людина. Гаразд. Бачите? Не знаю їх, ніколи їх не бачив; але Святий Дух тут і Він знає їх. Невже ви не можете побачити, що це не я?

¹¹⁴ Послухайте! Якщо Він довірив мені це, Він довірив мені Правду Слова, бо Правда може прийти тільки через Слово. “Покайтеся, кожен, та охристіться в Ім’я Ісуса Христа, на відпущення гріхів, і ви приймете дар Духа Святого, бо обіцянка ця — для вас та для ваших дітей, для тих, що далеко, кого б не покликав Господь Бог наш”. Ви вірите в це? За хвилину почнуть охрищувати.

¹¹⁵ Схилимо наші голови. Я попрохаю пастора помолитися, коли вони готуються до хрищення. Я думаю, що далі буде хрищення. Гаразд.

ЦЕРКВА, ЗВЕДЕНА ЦИМ СВІТОМ UKR59-0628M

(A Deceived Church, By The World)

ЗБІРКА ПРОПОВІДЕЙ НА ТЕМУ «ЦЕРКВА»

Ця проповідь Уїлльяма Марріона Брангама, яку він проповідував англійською мовою у неділю вранці 28 червня 1959 року у Скинні Брангама в місті Джефферсонвілл, штат Індіана, США, була узята з магнітофонного запису та занотована без скорочень. Переклад на українську мову та розповсюдження здійснює Voice Of God Recordings.

UKRAINIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org